

הגיהנםם להדלק באש הזו טרם שהגיע זמנם. שמקום אחד יש בגיהנםם לאותם שמחללים שבתות, ואותם שענושים בגיהנםם מקללים את אותו שהדליק נר טרם שהגיע זמנו, ואומרים לו: (ישעיה כב) הנה ה' מטלטלך טלטלה גבר וגו', (שם) צנוף צנפה צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים.

משום שאין ראוי הוא להדליק אש כשיצאת שבת עד שישאל מבדילים בתפלה ומבדילים על הכוס, משום שעד אותו הזמן שבת היא, וקדשת השבת שולטת עלינו. ובשעה שמבדילים על הכוס, כל אותם החילות וכל אותם המחנות שהתמנו על זמות החל, כל אחד ואחד ישוב למקומו ולעבודתו שהתמנה עליה.

משום שכשנכנסה שבת והתקדש היום, הקדש מתעורר ושולט בעולם, והחל מתבטל שלטונו, עד השעה שיוצאת השבת לא שבים למקומם. ואף על גב שיוצאת שבת, לא שבים למקומם עד הזמן שישאל אומרים ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לחל. אז הקדש מסתלק, והמחנות שהתמנו על זמות החל מתעוררים ושבים למקומם, כל אחד ואחד על משמרתו שהפקד עליה. ועם כל זה לא שולטים עד שיהיו אורות מסוד הנר. וכלם נקראים מאורי האש, משום [שמאור האש ששופע] [נ"א] שמפור עמוד האש ומיסוד האש באים כלם ושולטים על העולם הפתוח. וכל זה כשאינם מדליק נר טרם השלימו ישראל את הקדשה דסדרא.

אבר אי איהו ממתין עד שישלימו קדשה דסדרא, אותם

דאוקיד שרגא במפקא דשבתא עד לא מטי ישראל לקדושא דסדרא דגרים לנורא דגיהנםם לאדלקא בהאי נורא עד לא מטא זמנייהו. דחד דוכתא אית בגיהנםם לאנון דקא מחללי שבתות, ואנון דענושין בגיהנםם לייטין ליה להווא דאוקיד שרגא עד לא מטא זמניה, ואמרי ליה (ישעיה כב) הנה יי מטלטלך טלטלה גבר וגו' (ישעיה כב) צנוף צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים.

בגין דלאו יאות הוא לאדלקא נורא כד נפיק שבתא עד דמבדלי ישראל בצלותא ומבדלי על פסא. בגין דעד ההוא זמנא שבת הוא, וקדושה דשבת שליט עלנא. ובשעתא דמבדילין על פסא כל אנון חיילין וכל אנון משריין דאתמנן על יומי דחול, כל חד וחד יתיב לאתריה ופולחניה דאתמני עליה.

בגין דכד עאל שבתא ואתקדש יומא, קדש אתער ושלטי בעלמא, וחול אתעדי משולטנותא דיליה, עד שעתא דנפיק שבתא לא תייבין לאתרייהו. ואף על גב דנפיק שבתא לא תייבין לאתרייהו עד זמנא דאמרי ישראל ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לחול. כדין קדש אסתלק, ומשריין דאתמניאו על יומי דחול מתעריין ותייבין לאתרייהו כל חד וחד על מטריה דאתפקד עליה. ועם כל דא לא שלטין עד דיהון נהורין מרזא דשרגא. וכלהון אקרון מאורי האש בגין (דמנהורא דנורא דנורא) (נ"א דמרוא דעמודא דנורא)

ומיסודא דנורא אתיאן פלהו ושלטין על עלמא תתאה. וכל דא כד בר נש אדליק שרגא עד לא שלימו ישראל קדושא דסדרא. אבר אי איהו ממתין עד דישלימו קדושא דסדרא, אנון חייבין דגיהנםם מצדיקין

הַרְשָׁעִים שֶׁבְּגֵיהֶנּוּם מִצְדִּיקִים
עֲלֵיהֶם אֵת דִּינוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא, וְהֵם מְקִימִים עַל אוֹתוֹ
הָאִישׁ כָּל הַבְּרֻכּוֹת שְׂאוֹמְרִים
הַצְּבוּר (בראשית כז) וְיִתֵּן לָךְ
הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם (דברים כח)
בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה
בַּשָּׂדֶה וְגו' (תהלים מא) אֲשֶׁרִי
מִשְׁפִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה
יִמְלֹטְהוּ ה'. בְּיוֹם רַע הִיָּה צְרִיף
לְהַיּוֹת, מַה זֶה בְּיוֹם רָעָה? הַיּוֹם
שֶׁשׁוֹלְטֵת הַרְעָה הִיא לְקַחַת אֵת
נִשְׁמַתוֹ. אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל -
זֶהוּ שְׂכִיב מְרַע לְרַפְּאוֹ מִחֻטְאוֹ
אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. דְּבַר
אֲחֵר - זֶה הַיּוֹם שֶׁהַדִּין שׁוֹרֵה עַל
הָעוֹלָם, נִצּוֹל מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שְׂנֵאמַר
בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ ה'. הַיּוֹם
שֶׁנִּמְסַר הַדִּין לְאוֹתָהּ רָעָה לְשִׁלַּט
עַל הָעוֹלָם.

בראשית

בראש [נ"א בראשית בהקמת המלך חקק]
רְצוֹן הַמֶּלֶךְ חִקַּק חִקְקוֹת בְּאוֹר
עֲלִיּוֹן נִצְיֹן חִזֹּק, וְיֵצֵא תוֹף
נִסְתָּר הַנְּסֻתִּים מְרַאשׁ [נ"א מסוד]
הָאִי"ן סו"ף עֵשֶׂן בְּגֵלָם נִעוּץ
בְּטַבְעַת, לֹא לִבֵּן וְלֹא שָׁחַר וְלֹא
אָדָם וְלֹא יָרַק וְלֹא גִנָּן כָּלֵל.
כְּשֶׁמִּדְּ מִדִּידָה, עֵשֶׂה צוּרוֹת
לְהָאִיר. לְפָנִים בְּתוֹף הַמְּאוֹר יֵצֵא
מֵעֵין אֶחָד שְׂמֵמְנוֹ נִצְבְּעוּ
הַצּוּרוֹת לְמִטָּה. נִסְתָּר תוֹף
הַנְּסֻתִּים שֶׁל סוּד הָאִי"ן סו"ף
בְּקַע וְלֹא בְּקַע אֵת הָאִוִּיר שֶׁלוֹ
לֹא נוֹדַע כָּלֵל, עַד שֶׁמִּתּוֹף דַּחַק
הַבְּקִיעָה שֶׁלוֹ מְאִירָה נִקְדָּה אַחַת
נִסְתָּרַת עֲלִיּוֹנָה אֲחֵר אוֹתָהּ נִקְדָּה
לֹא נוֹדַע כָּלֵל, וְלִכֵּן נִקְרָאת
רֵאשִׁית, הַמְּאָמַר הָרֵאשׁוֹן שֶׁל
הַכֵּל.

בראשית ברא אלהים "את
השמים ואת" הארץ, ראשי
תבות אהו"ה, שבו נבראו שמים
וארץ. א"ה - בו נבראו השמים.

עֲלֵייהוּ דִּינָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאֲנוּן
מְקִימֵי עַל הַהוּא בַר נֶשׁ כָּל בְּרַכָּאן דְקָא
אֲמִרֵי צְבוּרָא (בראשית כז) וְיִתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל
הַשָּׁמַיִם (דברים כח) בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה
בַּשָּׂדֶה וְגו'. (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל
בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יי. בְּיוֹם רַע מִיבְעִי לִיָּה,
מָאִי בְּיוֹם רָעָה. יוֹמָא דְשִׁלְטָא הִיא רָעָה
לְמִיסַב נִשְׁמַתִּיהָ. אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל דָּא
הוּא שְׂכִיב מְרַע לְאִסְאָה לִיָּה מְחֻבּוּי גְבִי
קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. דְּבַר אֲחֵר דָּא יוֹמָא דְדִינָא
שְׂרִיא עַל עֲלָמָא אֲשֶׁתְּזִיב מִנִּיהָ כְּמָה דְאַתְמָר
בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יי. יוֹמָא דְאַתְמָסַר דִּינָא
לְהוּא רָעָה לְשִׁלְטָאָה עַל עֲלָמָא (חפ"ר): (דף טו
ע"א).

פרשת בראשית

בריש (נ"א בראשית בהקמתא דמלכא גליף וכו') הוֹרְמְנוּתָא
דְּמִלְכָּא, גְּלִיף גְּלוּפִי (נ"א גליפו)
בְּטְהִירוֹ עֲלָאָה בּוּצִינָא דְקִרְדִּינוּתָא, וְנָפִיק גּו
סְתִים דְסְתִימוֹ מְרִישָׁא (נ"א מרוא) דְאִי"ן סו"ף
קוּטְרָא (פִּירוּשׁ עֵשֶׂן) בְּגוּלְמָא, נְעִיץ בְּעִזְקָא לָא
חִוּוֹר וְלֹא אוֹכֵם וְלֹא סוּמָק וְלֹא יְרוּק וְלֹא גּוּוֹן
כָּלֵל, כַּד (נ"א כדר) מְדִיד מְשִׁיחָא עֲבִיד גּוּוֹנִין
לְאַנְהָרָא, לְגוּ בְּגוּ בּוּצִינָא נָפִיק (נ"א נפיק) חַד
נְבִיעוֹ דְמִנִּיהָ אֶצְטַבְעוּ גּוּוֹנִין לְתַתָּא. סְתִים גּו
סְתִימִין דְרִזָּא דְאִי"ן סו"ף בְּקַע וְלֹא בְּקַע
אוֹיְרָא דִילִיָּה לָא אֲתִיידַע כָּלֵל, עַד דְמַגּו
דְחִיקוֹ דְבְקִיעוּתִיהָ נְהִיר נְקוּדָה חָדָא סְתִימָא
עֲלָאָה, בְּתַר הִיא נְקוּדָה לָא אֲתִיידַע כָּלֵל,
וּבְגִין כֶּךָ אֲקִרֵי רֵאשִׁית מְאָמַר קְדָמָא דְכָלֵּא.

השלמה מהשמונות (סימן א)

בראשית ברא אלהים "את השמים ואת
הארץ ראשי תיבין אהו"ה דביה
אתבריאן שמיא וארעא א"ה ביה אתתבריאן